

Twenne wadra

K r i g s f ä n g e r.

Pris: 10 venni.

K r i g s f å n g.

(Melodi: Marseillaisen).

Upp, Finlands unga, rästa söner!
 Se, årens dag nu inne är,
 Slan Turfors hop, som hvärdet förer
 Och blodig fana med sig bär.
 Sen hur' heimstl niter nu dem bränner,
 Och hören deras wilde larm;
 De väcka hvarje kristens harm,
 De morda qvinnor, barn och männer.
 Upp, bröder, wäpnen er!
 Ty frihet fordrar så,
 Slan fienden med mannamod,
 Låt wäldet lönern få.

Framåt! — Så Nejssarns ord nu tjader,
 Trumpeten smattrar, trumman går
 Och eder, gosjar, med sig vindar.
 Den man, som fast, lit elen står!
 Ännu os fäders minnen manar,
 Att ej ge tappt en enda tum;
 Ej gifwa träldom mera rum
 Kring eder frihetöwigda fana.
 Upp, bröder, etc.

Se, denna slagtningslystna flora
 Till nya offer redo står,
 Den will ej spenabarnet spara,
 Den ej försår en moders tår.
 Framåt! — barboren må ej resa
 På gamla Balkans stöna land,
 Aldrig bo wid Donaus strand
 Och mer' yrvida frigets faja.
 Upp, bröder, etc.

Förrädere, tyranner växwen!
 Ne'n lönern wänitar edra brott.
 Sen, molnen skokas: växwen, växwen!
 Och redan hingga hämndens skott.
 Hvarri brost, hvor arm mot er är wäpnad
 Wid en af våra bröders fall,
 Det plato af tusen fyllas jfall
 Till eder jasa, folkens häpnad.
 Upp, bröder, etc.

Doch, hören, menslighetens wänner:
 Förstouen denna blinda hop
 Som menslighetens rätt ej tämmer,
 Som lyder blott fantasters röv.
 Men tappre waren — allt shall winnas,
 Snart skola fienderna fly
 Och glädjens dag ånyo gry
 Och detta röy wi mer ej minnas:
 Upp, bröder, wäpnen er!
 Ty frihet fordrar så,
 Slan fienden med mannamod
 Låt wäldet lönern få.

Krigarens afsked.

(Metodi: „Till Österland etc.”)

Till Österland shall jag fara,
Dy kejsaren har så befallt. ;;
Der shall mig antingen vara
Väcka, eller ock mister jag allt. ;;

Jag måste gå för att friga
Mot Turken med svärdet i hand. ;;
För att slå den ocl. des lila,
De som rafat med mord och med brand. ;;

Farewäl min far och min moder!
Farewäl du min älskade mö! ;;
Farewäl systrar min och bröder!
Uti tro skall jag lefva och dö! ;;

Om Herren ville benåda
Och låta mig hemlandet nä, ;;
Att jag flinge er beståda,
Då så prisa ock Honom jag må! ;;